

men jeg mener blot ikke, at det er rimeligt at præmiere dette sidste Forhold. — Jeg vil dog mene, at det muligvis vilde være bedre i Stedet for at skille de to Foreninger, som nu virke delvis sammen, at skaffe en Samvirken mellem alle de tre her i Landet virkende Foreninger. Jeg tror, at en saadan Sammenslutning om Arbejdet vilde være at foretrække, for at de tre Foreninger nu alle arbejde paa samme Omraade og til Dels gaa hinanden i Bedene. — Der er jo i disse Dage nedsat en Kommission til at forberede en Revision af Husdyrloven af 1ste April 1887 med Tillæg af 14de April 1893, Love, som blev hilste med Glæde, da de fremkom, og som alle, der have fulgt Landbrugets Udvikling og have arbejdet med disse Love, kunne bevidne, have de baaret rig og stor Frugt. Jeg tror, man kan være den højtærede Landbrugsminister meget taknemmelig for, at han er skreden til en Revision, thi disse Love have allerede virket længe nok til, at de, som have arbejdet med dem, have kunnet indse, at der paa forskellige Maader kunde foretages Ændringer, som kunde gøre Arbejdet endnu mere frugtbringende. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa disse Ting, for, medens Retten sidder, skal man tie. Men der er en anden Ting, jeg ikke skal tilbageholde, da det i jydsk Landbokredse blandt Lederne er kommet til Orde, at man meget vilde have ønsket, at den højtærede Landbrugsminister havde ladet Jylland være noget stærkere repræsenteret i Kommissionen. Jylland er repræsenteret med 3 Medlemmer af 10, men det er egentlig kun ved et Held, idet nemlig det kongelige danske Landhusholdningsselskab og Fjerkræavlsselskabet, som begge omfatte hele Landet og ikke have nogen Grund til særlig at vælge Jyder, tilfældigvis have valgt Jyder. Ellers vilde Resultatet været det, at Jylland havde faaet 1 Mand og Øerne 9. Jeg tror ikke, det vilde have været et heldigt Forhold, ligesom heller ikke, at det nuværende er det. Vi vide jo, at Landboforeningerne, som ere dem, der arbejde med Husdyrloven, tælle i Jylland c. dobbelt saa mange Medlemmer som Øerne, og vi vide jo ogsaa med Hensyn til det Materiale, som Husdyrloven i første Række behandler, Heste og Kvæg, at den jydsk Hest er Danmarks eneste Handelshest, og hvad det jydsk Kvæg angaar, skal jeg kun sige, at det i de mest fremragende Besætninger i Ydeevne staaar fuldt paa Højde med det mest fremragende af Øernes røde Kvæg, selv om man maa indrømme, at Gennemsnittet af de jydsk

Besætninger ikke kan staa Maal med Gennemsnittet her paa Øerne. I hvert Fald er Interessen for denne Sag saa stor i Jylland, at jeg ikke vil tilbageholde Ønsket om, at den højtærede Minister havde ladet Jylland være noget talrigere repræsenteret i Kommissionen. — De tre her i Landet arbejdende Haveselskaber ere jo i Begreb med at slutte sig sammen til de samvirkende danske Haveselskaber. De ere ligeledes indgaaede til den højtærede Landbrugsminister med Ønske om i Anledning af denne Sammenslutning at faa noget større Midler stillede til Raadighed til en mere rationel og gennemført Forsøgsdyrking, til Udgivelse af et fælles Tidsskrift m. m. Jeg haaber, at, inden denne Finanslov forlader den høje Rigsdag, maa disse Begæring sætte deres Spor paa Finansloven, saaledes at Haveselskaberne, hvis Virksomhed fra mange Sider tiltrænges, ikke mindst i Jylland, som det jo allerede er blevet nævnt i Aar under Finanslovforhandlingerne, maa se disse Forhaabninger fyldestgjorte. — Foreningen af jydsk Landboforeninger har nylig afholdt sit 25de Delegeretmøde. Der er paa dette Møde udtalt forskellige Ønsker med Adresse til det høje Ting og den høje Regering. Jeg skal nævne et Par af dem ganske i Forbigaaende. Man har ønsket, at Ost og levende Planter maatte med Hensyn til Befordring paa Banerne blive betragtede som let fordærvelige Varer, hvortil de dog i Virkeligheden henhøre. Ost er en skør og let fordærvelig Vare, og vi vide alle, at levende Planter ikke taale at være længe i Banens Besiddelse eller at der tumles længe med dem. Jeg tror, at disse to Varer høre i højeste Grad til de let fordærvelige Varer, og jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister ogsaa vil se sig i Stand til paa Banerne at indrangere dem deriblandt. Der blev ligeledes udtalt Ønske om, at det danske Landbrug, som ikke er toldbeskyttet, maatte faa sine Foderstoffer ind uden at betale Told af dem. Nu er Forholdet det, at f. Eks. Melassefoder, som jo kan være dels Tørvemelasse og dels Klidmelasse, og hvoraf Tørv og Klid jo endogsaa kan være den overvejende Del, fortoldes efter Toldloven af 4de Juli 1863 Nr. 271 som ubenævnte Varer, altsaa med 10 pCt. af Værdien. Det er jo en ret høj Told og i alt Fald en Told, som disse Artikler vanskeligt kunne bære. Jeg synes, at der kan være Rimelighed i, at ligesom der til Gunst for Landbruget er gjort Undtagelser med Hensyn til Salt, kunde der gøres Undtagelse